

SANTA BÀRBARA

full parroquial

VILA FRANCA DE BONANY

Dip.Leg. 26-1980 núm. 50 NOVEMBRE 1984

INFORMACIO FALSIFICADA

Està sobradament comprovat que és millor deixar de tenir informació que tenir-la falsificada. La falsa informació és el principal impediment per a jutjar les coses tal com són, que, desgraciadament, moltes vegades és la causa per la qual el sastre ha de pagar pel teixidor.

Seguint el fil de la meva darrera carta al Full, i centrant de bell nou l'atenció en la falsificada informació que ens ha arribat al llarg dels interminables quaranta anys de dictadura, i que encara perdura als nostres dies, es fa necessari, per a clarificar la situació, seguir passa a passa el camí recorregut al llarg de quasi mig segle de censura.

No fa falta buidar-se el cap per recordar l'actitud dels dirigents del "Gloriós Moviment", de tan trista memòria, que en les seves repetides recriminacions han aconseguit el desprestigi i la total deformació de la vertadera imatge d'aquells homes de la Cultura que tanta feina havien feta per arrelar entre noltros un sistema de llibertats. La falsa informació també ha donat lloc a transmetre de generació en generació, la creença de que tota la dreta havia estat, des de sempre, compromesa amb els excessos comesos en els trists dies del luctuós Juliol de l'any 1936.

S'equivoca el qui pensa que tota la dreta d'aquell temps recolzava les endemeses dels qui havien assaltat el poder, que no tenia altra finalitat que el brutal domini per la força. Són molts, com jo mateix, que podríem donar testimoni dels sentiments humanitaris demostrats en aquells difícils moments per persones d'ideologia dretana que repudiaven el

vergonyós comportament d'aquells homes exaltats, i que en la seva decidida actuació, feren possible donar ajuda als republicans perseguits.

La falsa informació és la cortina que ha impedit el distingir la dreta progressista i democràtica de la dreta franquista, tancada i dura, que després de quaranta anys de bravates no s'ha pogut entendre amb ningú. De poques calories han estat els seus perllongats predicaments per donar entendre que, dotats d'excel·lents qualitats eren les persones elegides per salvar la Pàtria de tots els mals, quan en la primera convocatòria electoral just-just les va ser possible treure un diputat al Congrés.

Els ciutadans responsables, d'esperit lliberal i sentiments democràtics, de totes les opcions polítiques, que tanques esperances hem depositat en un sistema de llibertats, sabem que per reformar la societat que es considera injusta no necessitam d'aqueixes persones excepcionals que només saben vèncer però no convèncer.

La democràcia necessita la col·laboració de tots els partits de dretes, de centre o d'esquerres que mitjançant el diàleg és el millor sistema per arribar a un enteniment entre els homes de diferent ideologia que, sense renegar dels seus principis, amb voluntat i bona fe, ningú dubte que problemes actualment envitricollats podran ésser resolts en benefici de tota la comunitat.

La llibertat d'expressió, que ara existeix, és indispensable per assessorar a la gent que sabrà donar per igual part al sastre i al teixidor, com deiem al principi, a cada un el que es mereix.

Bartomeu Estrany

PORTADA

En Llorenç de Boscana, que ens ha fetes moltes fotos, avui umpl la portada amb aquesta imatge, de pedra de Santanyí, que tenim damunt el portal major.

• G L O S E S •

Es dissabte de Sant Miquel
a tots mos deixares plorant,
tu te n'anares volant
tot dret cap an el Cel.

Tu qui veus ton pare i ta mare
i, en so meu pensament, estàs millor
lo que no vaig dir en es consolador
voldria poder-ho dir tot, ara.

Re-mil punyetes Francesc,
la mos has feta bona!
tota sola està sa dona
i, sencer, no hi haurà refresc.

Com que no som gaire xerrador,
Bel, no sé què he de dir per consolar
si en qualque feina te puc ajudar
estic a sa teva disposició.

Si es rellotge s'atura,
ja hem podem donar de voltes,
ses ales de la mort van soltes
i no tenim hora segura.

Un dia de llamps i trons
n'hi ha molts pocs de valents;
en quedam tants de dolents
i se'n van tants de bons...!

Abans de fer sa neu
sempre fa qualque tro;
tu eres de tan bon cor
que no tenies res teu.

Per Sant Antoni es focs
no solen fer mal a ningú;
homos tan bons com tu,
avui, ja se'n troben pocs.

Si Déu me jutja com tu,
serà un dia de sort,
perquè a l'hora de la mort
un bon lloc tendré segur.

En es Maig, ans que faci vent,
se volen reunir ses beies;
si feia cap glosa i reies,
a jo me tenies content.

Si pensau molt en Déu,
hi ha per estar confús;
ja no n'hi demanaràs pus
de fideus anEn Tomeu.

El món està a s'enrevés
i han de mirar ses petjades,
he plorat moltes vegades
sense que ningú me ves.

Hem d'anar alerta a pegar unesclat
perquè s'hora no la sabem;
noltros passant pena molem
i tu, de passar pena, has acabat.

Les beies per fer sa mel,
de flor en flor sempre volen;
si ses paraules consolen,
que tots mos vegem en el Cel.

Quan Déu te donà es !sus!,
vares esser es primer,
si trobes que no ho he fet bé,
perdona... però no ensé pus.

Jaume Nigorra

ES NOTICIA...

DIADES CULTURALS DE "LA CAIXA"

Tots els anys, LA CAIXA sol oferir uns actes culturals al poble, amb la denominació de Diades Culturals.

Enguany no faltaran. Això sí, hi haurà una novetat: que formen part del programa de les festes de Santa Bàrbara.

RELOTGE PERDUT

Un rellotge d'home, es va perdre per la zona de les escoles. Aquí, a la revista, vos podrem dir qui l'ha perdut, i que estarà ben content que li torneu si l'heu trobat.

BUNYOLADA

Com cada any, el dia de Santa Bàrbara farem bunyols per a tothom. També com cada any, qui vulgui aportar part dels materials necessaris (farina, oli, ous, etc. etc) ho pot dur a Ca Ses Monges.

També les bunyoleres, convé que s'oferesquin dient les hores que millor les van per col.laborar en la tasca de fer i coure els bunyols.

EXCURSIÓ

Dia 18 farem una torrada a Lluc; que us anunciem així:

"Si voleu fer una torrada d'aquelles de campanetes pagau cinc-centes pessetes i ja la tendreu assegurada (pagada).

De la plaça de s'Estany com sabeu solem partir a les vuit del dematí i així ho farem tot l'any.

Per la bona organització i no travallar en cap peu apunteu-vos abans de dia deu i vos ho agrairà la Direcció.

FESTA DELS MATRIMONIS

Hi manquen encara quasi dos mesos. Però ja convé, des d'ara, tenir en compte que el darrer diumenge de l'any, dia 30 de Desembre festa de la Sagrada Família, la parròquia farà una petita festa a tots els matrimonis que durant aquesta any 1984 hauran complit els cinquanta anys, o els vint-i-cinc de les seves noces. Serà a les 7,30 del vespre.

CAMBRA AGRÀRIA

El proper divendres, dia 9, a les 9 del vespre, a Sa Nostra, hi haurà una conferència interessant per a tots els pagesos. Tractarà sobre noves llavors de cereals

De per la vila

MES D'OCTUBRE

dimarts, 2.

Amb una matrícula de 23 alumnes ha començat el curs a l'Escola de Mallorcaí.

divendres, 5.

El Club d'Esplai va preparar una manera de que els al.lots poguessin aprendre a tocar guitarra i també flauta. Abans de començar, uns quants, ja no tan al.lots, també demanaren poder-hi prendre part.

Avui ha començat el curs, amb una primera hora dedicada a la flauta, per a una dotzena d'al.lots. Una altra hora de guitarra, per a un grup de tretze al.lots; i encara més tard, pels grans, que són més de vint.

dissabte, 6.

Fa vint-i-cinc anys es varen casar En Monserrat Barceló Nicolau amb Na Magdalena Rosselló Gayà. Ho han celebrat amb una Missa i un sopar.

Que ens pogueu convidar a les noces d'or.

dilluns, 8.

Vuit parelles de la comarca han començat, a la Vila, un curset pre-matrimonial.

dijous, 11.

Els Reis, don Joan Carles i donya Sofia, han passat per Vilafranca, camí de Petra on es feia memòria dels segon centenari de la mort de Fray Junípero Serra. Els dos-cents anys es compliren el passant 28 d'Agost, i el poble de Petra celebrà, per llarg, l'esdeveniment. Avui ha estat, més bé, cosa de l'element oficial.

divendres, 12.

Al Quarter de la Guàrdia Civil hi ha hagut festa per esser el dia de la patrona.

També avui ha vingut al món un nou vilafranquer: En Damià Garí Verger. Als seus pares, En Guillem i Na Francisca, que us sigui enhorabona.

dissabte, 13.

S'han casat En Francisco Baos Vico amb Na Maria Estrany Barceló.

dimarts, 16.

Aquesta matinada ha mort Pràxedes Maria Nicolau Estrany, que va néixer a Vilafranca ja fa 95 anys.

També aquest vespre han acabat el curset pre-matrimonial les vuit parelles que el començaren la setmana passada.

divendres, 19.

De Ruanda, ha arribat el vilafranquer P. Jaume Roig, a fi de passar unes setmanes de vacances.. Benvingut.

dissabte, 20.

Una nova vilafranquera, Na Maria Antònia Sureda Jaume, filla d'En Jaume i Na Catalina. Enhorabona.

dilluns, 29.

A Ciutat, i als 54 anys, ha mort el franciscà vilafranquer P. Jaume Rosselló Rosselló.

dimarts, 30.

En Gori, de N Mateu i Na Catalina, ja té una germaneta: Na Catalina Sansó Nicolau que ha nascuda avui omplint de goig a tots els seus. Enhorabona.

dimecres, 31.

Som al dissabte de Tots Sants; els estranys (els més grossos) es venen a cent pessetes cada un.

Bunyols i bunyoleres. Aquesta imatge és de l'any passat. Prest es tornarà repetir.

CONVERSAM AMB ...

S' ALARONERA

Al llibre cinquè de Baptismes de la nostra parròquia, a la plana 274, llegim: "En el pueblo de Villafranca, obispado de Mallorca, a los veinte de enero de mil ochocientos ochenta y cinco, yo el presbítero Don Antonio Oliver Ferragut, vicario de la iglesia de dicho pueblo, bauticé a una niña que nació a las doce de la noche, hija legítima de Miguel Garí y de María Barceló, jornaleros, naturales de este pueblo,.... se le puso por nombre Margarita, María, Josefa y Bárbara...."

Avui hem pujat al Rafal Figuera, i a Car Careví hem xerrat amb la madona, s' "Alaronera", (més bé hem escoltat), que és aquella mateixa nina batiada fa prop de cent anys.

L'any 1912, el darrer de la seva estada a Maó, es va retratar el matrimoni amb la seva primera filla.

Camina falaguera (aquest mateix hora baixa ha vinguda de la Vila a peu), h sent bé, ho veu tot, el menjar li cau bé no fa gaire feina perquè ja n'ha fet abastament, i no balla perquè son par mai va deixar que n'apregués.

Hem quedat que hi tornariem, ja qu no tendriem perdó si deixàssim de posa per escrit aquesta torrentada d'història de Vilafranca que ella du dedins. Són pocs els pobles que tenen la sort de comptar amb una centenària (o quasi) tal xalesta, amb tanta vialitat, que ha viscut tan intensament i que ho recorda tot fil per randa.

Avui només hi cabran unes espipellades, de la llarga conversa que no hi va haver manera de tallar fins que ja feia fosca.

Vós, no deguéreu néixer aquí, que així quedava, llavors, dins el terme de Sant Joan.

No, ell jo vaig néixer ben dins la Vila. Som ben vilafranquera. Et contare que a mon pare li deien de Cas Teixidor. Es que es meu padrí tenia una fàbrica de teixits, s'única que hi ha hagut a la Vila. I molta de feina que feien teixint cànnyom i lli. ¿On estava? En es carrer d' es Sol, cap de cantó amb sa carretera. Ara són tres cases allà on era cas padrins i on vaig néixer. Succeí que mon pare es va estimar més fer de pagès, i per això, encara ben nina, vàrem venir a viure aquí dalt.

¿Tenieu molts de germans?

Catorze en varen tenir es meus pares, encara que prop de la meitat moriren infants. Jo era la petita de les germanes, però darrera jo hi venien encara tres mascles.

¿Quants d'anys andreu a costura, vós i es vostres germans?

¿Quants d'anys? Cap ni un. Un parell de mesos per aprendre ses oracions, abans de combregar, i res pus. Jo hi duia curo lla ferm d'aprendre lletra. Fins i tot e diumenges horabaixes, amb dues amigues

anàvem a ca Ses Monges per aprendre qual-
que cosa. Hi anàvem d'amagat.

¿Com és això d'anar-hi d'amagat?

Perquè mon pare no ho volia, de
cap de ses maneres. Cada vegada que li
demanàvem ens donava aquesta mateixa res-
posta: "fill meu, de lletra no en sabrà".

Idò, què fèreu de nina?

Feina i més feina. Ses meves germanes
majors estaven llogades a cases de se-
nyors, i jo, amb En Pau, es germà que em
venia darrera, i es més petits, ajudàvem
a la casa.

gaveta, i així, de damunt es banc, tiràvem
sa terra.

I en collíreu de raïms a sa vinya?

Ja ho crec. Un dia mon pare pujà de
la Vila tot content. Havia venut es pri-
mers fruits a un que li deien es Binissa-
lamer, a dret d'or s'arrova.

*I al cap de dotze anys, els dotze
contons de garriga, eren una bona vinya?*

Sí, i ben satisfet que n'estava es
senyor de Sant Martí. Quedà molt content
de noltros. Deia: "Ho veus, Miquel, dóna
goig aquesta vinya".

*A davant
ses cases de
Can Garevi,
la setmana
passada,
En Llorenç
de Boscana
la va retratar.*

Ell saps què va passar? Idò que es
marquès, es senyor de Sant Martí, va dir
a mon pare: "Miquel, tu tens molts d'al-
lotons; et donaré, sense pagar res, i per
dotze anys, quatre quarterades de garriga.
Si cada un d'es dotze anys treus un cortó
de garriga i el sembres de vinya, ets
al.lots tendran qualche cosa que fer i
en treuràs profit".

Ja som partits a treure garriga. Sa
llenya bona per fer foc en es forn, la
pujàvem per amunt. D'es rebusall en fèiem
formiguers. Es primer any ja sembràrem un
cortó de vinya. ¿Qui havia fet ses gave-
tes? ¿I qui havia de ser més que noltros?
Mon pare feia es solc, i noltros, jo, En
Pau i es més petits, venga a cavar i a
treure sa terra. Com que de dins es clot
no hi arribàvem per tirar a defora sa
senalla de terra, mon pare ens va fer un
banquet de fusta, que entràvem dins sa

*Fèieu molta feina, però també teníeu
divertiments, supòs?*

Idò no suposes molt bé. Divertiments
n'hi havia, encara que pocs: qualche ball
de figueraleres o de matances, i a s'estiu
es de La Beata i Sant Agustí.

Un dia, uns veïnats ens convidaren a
debanar fil. Quan s'acabava sa feina hi
solia haver un poc de ball. Anàvem a par-
tir, amb ma mare, i mon pare ens va fer
unes tals recomanacions que, sortírem
aiximaix, però tornàrem arrera. I ja no
anàrem a cap pus mai.

Vos menaven fermats ben curt.

I tant. Només tenc record d'una
sola vegada que un d'es meus germans ma-
jors, un diumenge vespre, arribàs de
la Vila quan ja haviem passat es rosari i
començàvem a sopar. "¿I ara, d'on vens?
¿de conversar en na fulana? Idò a passar
es rosari d'agenollat". I quan va acabar:

continua a la plana següent

ve de la plana anterior

"ara te'n pots anar a jeure". Jo vaig plorar i li volia dur un tros de pa an es llit; però es meu germà no ho volgué de cap manera, "si s'entem mon pare, et matarrà, no em duguis res".

¿Com vos ne desféreu per començar a festejar?

Quan sortíem d'es sermons, es vespre, mos podíem veure; també qualche diumenge horabaixa; ja trobàvem manera d'entendremos.

¿Què no saps què va passar, aquí en aquesta carrera, un diumenge horabaixa? Idò que va arribar En Biel. Mon pare (que es devia ensumar la cosa) no volia sortir. És que no el podia veure. A la fi va comparèixer damunt es portal i En Biel li va dir que ens volíem casar. Sa resposta fou que no i que no. A força de demanar-li raons, li va dir que no ho volia perquè, com que jo no sabia fer sopes (deia) ni cosir, ni res, ben prest ell m'arruxaria.

Però, vos casàreu.

Ja ho crec. Frissava de veure'l per dir-li que en sabia fer de sopes, i cosir i totes ses feines de la casa, encara que sempre hagués estada per foravila.

Mon pare no volia que em casàs, perquè, si me n'anava ¿qui faria sa feina? I ma mare tampoc. Em deia: "tu et cases per no aguantar més ton pare, però no saps que ets homos són més mal de sofrir que es pares".

¿Com així vos casàreu a Sant Joan, dia 30 de Maig del 1908?

A ca es meu homo estaven a Sa Penya i joaquí dalt. Tots dos dins es terme municipal de Sant Joan, de llavors. Passava que ets Ajuntaments anaven de brega i no consentien que sortissin d'es terme per contraure matrimoni.

(Això succeí fins al 1913, que es constituí la parròquia de Vilafranca, -fins llavors no-més Vicaria- i els termes de la nova parròquia no coincidiren, ni coincideixen, amb els municipals. La Parròquia, des de que existeix, 1913, ha comprés tot el terme de Vilafranca, un bon tros de Sant Joan i un tros de Petra. També el terme municipal, entre Vilafranca i Sant Joan, canvià el 1927).

I començàreu la nova vida de casats.

Sí, llogàrem una casa en es carrer de l'església, Can Sopa, i féiem feina a S Calderers. Poc temps, perquè abans d'acabar s'estiu partírem cap a Maó.

Contau-nos això de s'anada a Menorca.
Un amic d'es senyor d'Es Calderers,

que tenia un parell de possessions. Maó, havia de menester un pastor. I v. convidar es meu homo. De tot d'una jo vai, dir què no, que no m'aniria de Mallorca Però ho vaig pensar més bé; a ca nostra En Biel no hi podia entrar; jo, a c. sa sogra tampoc hi tenia moltes feines Així que, si anam enfora no farem olor...

¿Com vos va anar per Menorca?

De lo més bé. Hi estàrem cinc anys Allà va néixer sa nostra primera nina M'agradava molt.

Sa tornada, ¿com va esser i pe què?

Allà no hi va ploure un parell d'any seguits. Ses ovelles se morien de fam Cada dia n'enterràvem qualcuna. Aix En Biel no ho podia pair. "No se'n mo cap de teva" li deia es senyor. Maldament però així no m'agrada.

I va passar que per Vilafranca ja mo començaven a enyorar; ses padrines volie conèixer sa nina. Sa mare d'En Biel li v fer escriure (cap, ni ells ni noltros sa biem lletra) que a Xorrigo havien d menester un pastor. Ja mos tens fent e bolic i altra vegada sa gran marejada pe passar la mar, aquesta vegada vap a c nostra.

Així que, de Menorca a Xorrigo?

Sí, a Xorrigo, però per poc temps. N. arribàrem ni a una setmana. ¿Saps què v. passar? Es senyor de Xorrigo, Don Manue. Salas, que encara era fadrí, vengué i v. dir a En Biel: "tu ets un bon pastor, més que a Xorrigo et necessit a Sollieric estaràs a Sa Casa Nova". Per això a Xorrigo no hi encaletírem cadira. Partírem ca, a Sollieric, a Alaró.

D'aquí vos vendrà el nom de s'Alaró nera?

Sí, perquè hi estàrem vint-i-se anys. Quan ho deixàrem, es petit ja havi fet sa primera comunió. Aquell any tornà rem a la Vila.

Ara, a fer festa, al complir el cent anys.

N'estic ben contenta. Farem un bona festa, amb tots es fills, es se nés i es dotze renés.

Després de la festa del dia 20 d Gener, ¿quants d'anys més pensau disfrutar d'aquesta vida que vos heu sabut aga far tan bé?

Tots es que Déu vulgui, no ve a un.

Que siguin molts, i sobretot, bons madò Margalida.

Miquel Mulet Coll

GRUP "SA PAPARRA"

SA NOSTRA FULLA

Aquesta serà la primera fulla en la que "SA PAPARRA" començarà la seva experiència d'escriure.

Intentarem acostar una mica més el teatre i les tradicions a Vilafranca, anant contant, al llarg dels fulls, la vida del teatre a Vilafranca, des dels seus començaments fins ara. També les novetats que succeeixin dins Mallorca de tota mena de representacions i actuacions.

Un altre dels nostres propòsits, seria tenir entrevistes o xerrades amb els vells comedians del poble.

La nostra màxima satisfacció seria que ens sortís bé, ja que noltros volem amb això acostar-nos més al poble; és l'únic i principal motiu d'aquesta fulla.

"EL METGE A GARROTADES"

L'obra que estam assajant darrerament, i que esperam representar els dies 18 i 19 de Novembre, és a dir, d'aquest mes, potser sigui una obra que surt del que normalment hem fet fins ara. Començant pel decorat, passant pel vestuari i acabant per l'expressió.

Vertaderament a un grup com el nostre, això és, d'aficionats, no se li pot demanar massa (consideram), en el sentit de posar d'escenificar una obra i realitzar-la així com realment pertoca, però feim tot quant podem.

"EL METGE A GARROTADES", nom de l'obra, escrita per Molière, és una comèdia-farsa.

Normalment les seves obres són així, burlesques, amb desenllaços sovint molt infantils.

S'ha observat, justament, que aquestes comèdies pinten la desorganització o l'alteració que dins una família o una societat produeix el vici del cap o d'un dels membres.

Com déiem abans, és una comèdia burlesca, però en que les rialles s'acaban, i finalment desemboca a un acabatall seriós.

Però, la manera millor de parlar de l'obra és venguent a veure-la, i això és el que esperam. GRÀCIES.

A QUI LI AGRADI FER COMEDIA

Si hi hagués qualcú interessat en fer teatre o col.laborar amb noltros, pot venir qualsevol vespre de la setmana al Cine Parroquial, a partir de les 9, o el dissabte, a partir de les 4,30 fins a les 6.

No interessa l'edat.

PROPERA REPRESENTACIÓ

Com vos anunciàrem al passat número d'aquesta publicació, prest representarem l'obra: "EL METGE A GARROTADES".

S'han allargat un parell de setmanes més assaigs, degut a que un parell de components del grup fan el servei militar i altres estudien fora; per això no sempre poden estar amb noltros.

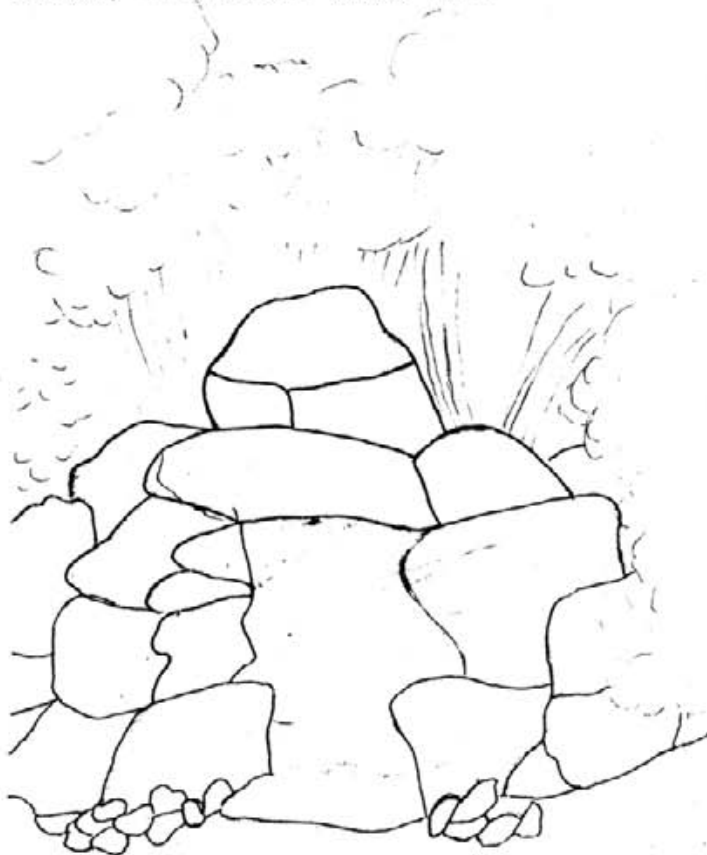
CLUB * D'ESPLAI *

Un Talaiot a Son Pou

HEM SABUT QUE FA UNS QUANTS MESOS, UNA PARTIDA D'AL.LOTS TROBÀREM DOS TALAIOTS EN RUÏNES PELS VOLTANTS DE SON POU. PER INFORMAR-NOS MÉS A FONS DE L'ASSUMpte HEM VOLGUT PARLAR AMB ELLS.

Com vos n'enteràreu que hi havia els talaiots?

ERA UN DIA D'ESTIU QUE ESTÀVEM AVORRITS, SENSE SEBRE QUÈ FER; AMB AIXÒ, EN MATEU ENS DIGUÉ QUE HAVIA SENTIT A DIR AL SEU PADRÍ QUE A SON POU HI HAVIA TALAIOTS. COM QUE QUEDAVA MOLT DEL LLARG HORA-BAIXA, DECIDÍREM ANAR-HI.

I com es troben?

UN D'ELLS ESTÀ BASTANT ESPENYAT, PERÒ L'ALTRE, PELS ANYS QUE LI HAN

PASSAT PER DAMUNT, ES CONSERVA MOLT BÉ. FA POC ANYS QUE, A AQUEST SEGON, L'AMO EL VA FER EXCAVAR PER VEURE SI TROBARIA QUALQUE COSA DE VALOR; PERÒ NO HI TROBAREN RES I HO DEIXAREN ANAR.

I què féreu després?

PRIMER DE TOT, ELS VÀREM EXAMINAR PER VEURE QUIN DELS DOS HAVIA ESTAT EXACAVAT. ENDEMÉS D'AIXÒ, MIRÀREM EL TERRENY, ON HI TROBÀREM TROSSOS DE CERÀMICA (ÀMFORES, GERRES, UN GANIVET DE PEDRE, ETC), I ALTRES TALAIOTS, HO PAREIXIEN AL MANCO, PERÒ MOLT ESPENAYTS.

Què en féreu de la ceràmica que trobàreu?

L'HEM FETA BEN NETA I ARA LA GUARDAM.

Sabeu de quan és aquest talaiot?

SUPOSAM QUE DEU ESSER DE L'ERA TALAIÒTICA, DE FA UNS 3.000 ANYS (1.200 A.J.)

Per a què servien i amb quins materials es construïen?

S'UTILITZAVEN COM A TORRES DE VIGILÀNCIA, O DE DEFENSA, I TAMBÉ COM A MONUMENTS FUNERARIS. LA CONSTRUCCIÓ ES FEIA AMB GRANS PEDRES COL.LOCADES SENSE CAP LLIGAM. LA MAJORIA EREN CIRCULARS, ENCARA QUE TAMBÉ N'HI HAVIA DE QUADRATS.

Bé, i ara, que pensau excavar-los o no?

LA NOSTRA INTENCIÓ ERA D'EXCAVAR-LOS, ANANT BEN ALERTA A NO ESPANYAR RES, PERÒ L'AMO ENS HO HA POSAT DIFÍCIL, I PER ARA, HO HEM DEIXAT FER. PERÒ ENS HAN DIT QUE EL DEPARTAMENT D'ARQUEOLOGIA CADA ANY VAN A VEURE'L, I AIXÒ ENS FA PENSAR QUE, AMB EL TEMPS, EL PODREM EXCAVAR.

Esperam que la vostra tasca vagi endavant. Gràcies.

ESPORTS

Voleibol

El passat dia 21 d'Octubre començà el campionat de Lliga de VOLEIBOL corresponent a la Tercera Divisió Masculina, on el Club Voleibol Vilafranca hi participava.

VILAFRANCA - ESCOLAR (3-0)

En general el joc fou pobre, amb moltes fallides per ambdós equips, disculpables en primer lloc per esser el primer partit de la Lliga, amb la conseqüent manca de rodatge; en segon lloc, l'equip visitant, l'Escolar de Capdepera, debutava en aquesta lliga; i en tercer lloc, els dos conjunts són els dos més joves de la Tercera Divisió, amb una mitja d'uns 18 anys.

El partit començà amb retràs davant l'ausència dels col·legiats de torn, que arribaren quan estava a punt d'acabar el segon set. El Vilafranca es mostrà bastant nerviós a pesar de la contundència del resultat final.

CALVIA - VILAFRANCA (3-0)

Molts pocs problemes tingué el Calvià, del que es pot dir que aixafà els de la Vila. La derrota del Vilafranca va esser clara, si bé, davant, hi havia un equip que aspira, sense cap dubte, al primer lloc. En aquest segon partit, ja hi va haver dificultats per conformar l'equip. Esperem que això no es repetesqui.

Des d'aquesta pàgina esportiva del FULL donam la benvinguda a En Miquel Gayà i a En Jaume Mestre desitjan-los bones actuacions en el C.V.Vilafranca. I per acabar, una vegada més cridar l'atenció de l'Ajuntament per que doni més suport a l'esport local, és a dir, al VOLEIBOL, ja que és, desgraciadament, l'únic esport competitiu que representa a Vilafranca, gràcies a la iniciativa d'uns quants joves que tenen ganes de fer esport i que, amb moltes dificultats, però amb molt de coratge, estan segurs que faran un paper digne dins aquesta competició.

Maria Sansó.

CALENDARI	anada	tornada
Vilafranca - Escolar	21-10-84	9-12-84
Calvià - Vilafranca	28-10-84	16-12-84
Vilafranca - Petra	4-11-84	23-12-84
Badia C.M.-Vilafranca	11-11-84	13-1-85
Vilafranca - Ophiusa	25-11-84	27-1-85
Bunyola - Vilafranca	2-12-84	3-2-85

Jocs Escolars

Amb el començament del nou curs, ha tornat a l'escola l'esport.

L'esport escolar es troba ara dins la fase d'entrenament, per entrar, més endavant, dins les competicions.

Hi participarà amb aquests equips:

Un de Voleibol femení.

Un de Basquet femení.

Dos de futbol masculí

Dos d'Escacs (Ajedrez).

Dos de Cros (camp a través) masculí.

Dos de Cros femení.

El nombre, aproximat dels alumnes que hi participaran és d'uns 60.

Els dies d'entrenament són: dilluns, dimecres i divendres, de 7,30 a 8,30 del vespre. Aquests dies, es veu clarament la nombrosa assistència de la gent menuda al pati de l'escola, donant-li vida amb les seves veus i corregudes.

Les instal·lacions actuals per a la pràctica de l'esport són bones, si bé, millorarien si es pintàs tota la pista, per efectes tan visuals com de conservació i, sobretot, amb la construcció d'unes dutxes, vestuaris i magatzem per a materials esportius.

La tasca començada per l'equip d'entrenadors fa possible que els nins i nines de Vilafranca tenguin la manera de formar la seva educació física amb la sana pràctica de l'esport. Per a dur a terme dita tasca, els entrenadors confien amb el suport de l'Ajuntament, Associació de Pares i altres col·laboracions.

Per a un millor coneixement de l'esport escolar, dits entrenadors realitzen un curset de monitors, organitzat per la Direcció General d'Esports, mitjançant el Consell Comarcal de l'esport escolar.

Damià Gustí

CICLISME

En Toni Mascaró Febrer "Toni Calot" començà a destacar en el ciclisme aficionat. Les notícies que ens han arribat és que a la carrera PALMA-BONANY, del diumenge 28 d'Octubre, En Toni arribà en el lloc 12. La participació en la carrera fou molt nombrosa. En Toni pedaleja fort.

FESTES DE SANTA BÀRBARA

Encara falta més d'un mes per celebrar la festa de la patrona: SANTA BARBARA.

El programa està quasi enllestit. Manca qualche petit detall, que es donarà a conèixer amb temps.

El vos oferim tal com està a l'acabament del mes d'Octubre.

Dijous, 29 Novembre: 8,30 del vespre. Cine Parroquial.

"ELS CONFLICTES SOCIALS DE LA REVOLTA FORANA I LA GER-
Conferència per la historiadora: Maria Barceló Crespi. MANIA.

Divendres, 30 Novembre: 8,30 del vespre. Cine Parroquial.

VETLADA MUSICAL, AMB UNA CONEGUDA CORAL MALLORQUINA.

Dissabte, 1 Desembre: 8,30 del vespre. Cine Parroquial.

"EL BANYUT CAPARRUT". OBRA TEATRAL DE 'N MOLIERE.
Representació pel Grup Teatral de Bunyola.

Diumenge, 2 Desembre:

3 de l'horabaixa: FESTIVAL PER A TOTS ELS AL.LOTS.

5,30 horabaixa: EL NOSTRE GRUP: "SA PAPARRA", TREURÀ
EL TEATRE AL CARRER.

8,30 del vespre: Escola Parroquial:
EL JOC I LA VIOLÈNCIA.
CONFERÈNCIA PER A TOTS ELS PARES I MARES.

Dilluns, 3 Desembre:

PASSACARRERS.
REVETLA, AMB FOGUERÓ A SA PLAÇA.

Dimarts, 4 Desembre: FESTA DE SANTA BÀRBARA:

ben dematí: TASCA-FESTA DE FER BUNYOLS.

horabaixa: "ANSA PER ANSA" FESTIVAL DE TEATRE PELS
AL.LOTS. ANIMA: GRUP CUCORBA.

vespre: A LES 7,30, AL SO DE LES XEREMIES,
PUJAREM ELS ESCALONS, ENMURTATS, DE L'ESGLÉSIA,
I CELEBRAREM LA MISSA DE LA FESTA.
ACABADA LA MISSA, AL SO DE LES XEREMIES,
A MEJAR BUNYOLS, BALLAR, DONAR-NOS ELS
MOLTS D'ANYS, I... FINS L'ANY QUE VE.